

کوهنوردی با نیچه

خود شدن

جان کاگ
مویم پیمان

نشرخزه

کاکه جان ج، ۱۹۷۹ - م.	مترجمانه
-Kaag, John J., 1979	
کوهنوردی با نیچه: خود شدن / جان کاک: مترجم مریم پیمان.	عنوان و نام پدیدآور
تهران: نشر خزه، ۱۳۹۹.	مشخصات نشر
۲۰۰ ص.	مشخصات ظاهری
۹۷۸-۶۲۲-۶۹۱۳-۲۰-۱	شابک
ایلیا	وضعیت فهرست نویسی
Hiking with Nietzsche : on becoming who you are, c2018.	عنوان اصلی
کتاب حاضر با عنوان "همگام با نیچه: در مسیر رسیدن به «آنکه هستی»" توسط انتشارات مصدق در سال ۱۳۹۸ فیفا دریافت کرده است.	یادداشت
همگام با نیچه: در مسیر رسیدن به «آنکه هستی».	عنوان دیگر
نیچه، فریدریش ویلهلم، ۱۸۴۴ - ۱۹۰۰ م.	موضوع
Nietzsche, Friedrich Wilhelm	موضوع
سرگشتنامه معنوی	موضوع
کوهنوردی -- کوه الپ -- مطالب گونه‌گون	موضوع
Mountaineering -- Alps -- Miscellanea	موضوع
پیمان، مریم، ۱۳۶۸ - مترجم	شناسه افزوده
۳۳۱۷B	شماره ثبت
۱۹۲	رده‌بندی دیویدی
۶۱۳۳۲۰	کتابخانه ملی

کوه‌وردن با نیچه

خود شدن

نویسنده: جان کاک

مترجم: مریم پیمان

ویراستار: آزاده داد

صفحه‌آرایی: سودابه بیار

طراحی جلد: ناصر نصیری

چاپ و صحافی: پردیس دانش

ناشر: نشر خزه

چاپ اول: ۱۳۹۹

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

۲۰۸ صفحه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۶۱۳-۲۰-۱

khazesangpub@gmail.com

@khazepub

فهرست

۱۳.....	مقدمه‌ی مترجم: بیستون مدرسه‌ی فرهاد است...
۱۵.....	سرآغاز: کوه والد
۱۹.....	بخت‌آورد
۲۱.....	سفر چگونه آغاز شد
۴۵.....	همدمان باودانی
۵۷.....	آخرین انسان
۶۹.....	رجعت جاودانی
۸۵.....	بخش دوم
۸۷.....	زرتشت عاشق
۱۰۵.....	در کوهستان
۱۱۷.....	تبارشناسی
۱۳۳.....	انحطاط و انزجار
۱۴۵.....	هتل مفاک‌مانند
۱۵۷.....	اسب
۱۶۳.....	اینک انسان
۱۷۹.....	گرگ بیابان
۱۸۹.....	آن شو که هستی
۲۰۱.....	سخن پایانی

مقدمه‌ی مترجم

بیستون مدرسه‌ی فرهاد است...

کتاب حاضر قصه‌ی فلسفی خوگرفته به آسایشی است که در میانسالی راهی کوهستان می‌نود تا به دیگر هوای پاکیزه‌ی دانستن را استشمام کند. اگرچه آگاهی داشتن از فلسفه‌ی زندگی، درک کتاب را آسان‌تر می‌کند، اما این قصه‌ی شیرین و ساده خود می‌تواند آغازی بر مطالعه‌ی فلسفه‌ی نیچه باشد. کوهنوردی با نیچه کتابی نمادین است که در آن کوه و کوهنوردی دس‌سایه سخن گفتن از زندگی شده است. کوه همواره در متون مقدس، عرفانی و ادبی نقشی نمادین و مهم بر عهده داشته است. یهوه نخستین بار در کوه طور بر مریخی ظاهر شد؛ مسیح بر دامنه‌ی کوه می‌نشست و محمد (ص) از غار حرا بیرون آمد تا رنج انسان‌ها را آشکار کند. در شاهنامه‌ی فردوسی، فریدون از البرز کوه سرازیر شد و به یاری گداه‌ی آهنگر، ضحاک را به بند کشید؛ آرش کمان‌گیر از قلعه‌ی دماوند تیری پرتاب کرد و سید در آنجا سکونت دارد. اما شاید بتوان سرگردانی را مهم‌ترین وجه نمادین کوه دانست. گرچه به قول تالکین هر آنکه سرگردان است، گم‌گشته نیست. در میان تمام ملل و قومی از زائرانی که در پی حقیقت راهی کوهستان شده‌اند، وجود دارد؛ زائرانی که ترسهای اندک قدم در راه سلوکی بی‌پایان گذاشته‌اند. این سالکان حقیقت در سیر و سلوک خود از هر آنچه باری بر دوش آنها بود، چشم‌پوشی می‌کردند؛ نان، خانمان و سرانجام جان. در گذر زمان و با پیشرفت بشر، کوهنوردی از رونق افتاد و جز عده‌ای معدود، انسان‌ها به آسایش خو گرفتند. نیچه، فیلسوف اندوهگین آلمان با فلسفه‌ی

کوهستانش یک بار دیگر کوه را به میان انسان‌ها آورد. اوج هنر نیچه را شاید بتوان در فرو آمدن زرتشت از کوه دید؛ آنجا که زرتشت به میان انسان‌ها باز می‌گردد. گویی در کوهستان تنها یک مسیر پیش روی آدمی است: راهی شدن، آموختن و بازآموختن.